

REPENSEM L'ESCOLA

*Reflexió a partir de les experiències
de les escoles alternatives*

Dissabte 12 de febrer del 2011

Fundació Servei Gironí de Pedagogia Social (SER.GI)

NECESSITATS, POSSIBILITATS I LÍMITS DEL CANVI DE MODEL EDUCATIU A L'ESCOLA CONVENCIONAL

Xavier Besalú, Professor de Pedagogia de la Universitat de Girona

Què ens interessa del model de les escoles alternatives per a l'escola pública?

Com a mínim 9 coses:

1. Que l'escola ha de ser una institució i un espai de dimensions humanes, que facilitin unes relacions fàcils i plenes i minimitzin les regulacions de caire disciplinar i organitzatiu.
2. Que la relació de l'escola i de les mestres amb les famílies ha de ser horitzontal i equilibrada, que no vol dir que tothom hagi de jugar el mateix paper, perquè l'escola és també de les famílies dels infants.
3. Que la qualitat de l'educació depèn fonamentalment de la qualitat de les mestres, que són les que donen vida, sentit i color a les escoles, més que els projectes, els espais i les normatives.
4. Que primer és la vida i només després ha de venir la burocràcia, les exigències administratives, les aplicacions informàtiques o els requeriments oficials.
5. Que l'educació ha de ser integral, és a dir, ha de tractar els infants com a persones completes, amb cap, però també amb cos i amb cor, i que cal fer un èmfasi especial en les activitats expressives, creatives i artístiques.

6. Que hem de contribuir eficaçment a la construcció de subjectivitats prou sòlides i prou madures per fer-les capaces de navegar en el món d'avui, líquid, plural i ple d'incerteses; i això significa treballar especialment la llibertat i la responsabilitat personals.

7. Que cada infant ha de ser tractat de manera singular i personalitzada; que tothom ha de rebre el tracte que necessita; que el currículum i l'avaluació han d'estar al servei dels infants i no al revés; que el desenvolupament de les persones necessita acompanyament i temps.

8. Que els infants aprenen sobretot dels altres infants i, per això, és convenient la convivència interedats, tal i com es dóna encara en moltes escoles petites.

9. Que en l'educació infantil i primària, els referents per als infants han de ser pocs i clars; no és gens educativa la fragmentació d'assignatures, d'horaris i de mestres. Han de primar els interessos dels infants i no els de la organització.